W Betlejem

(mel. ludowa)

Andantino.

Michał Wiszny

♩= 69

morinor.

cresc.

T. I-II

Bar.

Bas.

W Betle-em przy drodze, jest szopa sta srodze,
Wnet A niot to spra rit, pasterzom ob-ja rit,

W Betle em przy drodze, jest szopa sta srodze
Wnet A niot to spra rit, pasterzom ob-ja rit,

pp

W Be-tle-em przy-dro-dze, jest szo-pa sta sro-dze
Wnet A-niot to spra rit, pa ste rzom ob-ja-wit

♩= 69

mf A tam się roz-go-ścita, Matka je-zū-sa mi-ta.
Pasterze co się stało? Bóg przyjął ludzkie ciało. — cresc.

mf A tam się roz-go-ścita, Matka je zū-sa mito,
Pasterze co-się stało? Bóg przyjął ludzkie ciało,

cresc.

mf A tam się rozgościta, Matka je zū-sa mitā, ej tam się
Pasterze co się stało? Bóg przyjął ludzkie ciato, Pasterze.

1a.

f A tam się roz-go-ścita, Matka je-zū-sa mita. —

f tam, a tam się rozgościta, Matka je zū sa mita. —

f a tam się roz-go-ścita. — Matka je zū sa mita. —

2a.

f cresc. Pasterze co się stało? rit. Bóg przyjął ludzkie ciało. —

f cresc. hej! Pasterze co się stało? rit. Bóg przyjął ludzkie ciato. —

f cresc. Pasterze co się stało? rit.

Kk-1-242

Allegretto. – Słonie gmiżda. – (mel. ludowa.) opr. Harmonizował Michał Woźniak

1. Słonie gmiżda Jezusowi w obłoczku
2. Cesarzowie z podarunkami przybiegli

Hej że i-no dy-na, dy-na, hej-że i-no dy-na

w obłoczku, Józef z Panną asystują, przybokù przybokù. 2. Hej że i-no
przybiegli, z kościoła o-północy obleglì obleglì

dy-na, na-ro-dził się Bóg dziè-ci-na,

dy na, dy na, na-ro-dził się Bóg dziècina w Betle-em, w Be-tle-em. –

Hej

Wół i osioł w parze stużą przy żłobie, przy żłobie,
Cesarz kaziki sam o-głosił te dzi wy te dzi-wy,

i no dy na, dy na, hej-że i-no dy-na, dy-na,

mięsa bucza delikatnej osobie, osobie; Hej że i no dy na dy na, na ro dził się
których oni nieśli jak by wi, jak by wi,

na ro- dził się Bóg dzie ci na,

rall. e dimin.

Bóg dziècina w Betle-em, w Be-tle-em.

rall. e dimin.

Hej.

Hej i-no dy na, dy na,